

תת"ע 424/01/18 - מדינת ישראל נגד סכחפי יוסוף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

25 דצמבר 2018

תת"ע 424-01-18 מדינת ישראל נ'
סכחפי יוסוף

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
בעניין: המאשימה

. מדינת ישראל

ע"י בא כוחו מתמחה רועי שפיגלר
נגד

סכחפי יוסוף

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד מלמה

גזר דין

ביום 1.1.18, הוגש כנגד הנאשם, כתב אישום המייחס לו עבירה, מיום 9.12.17, שעניינה, נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פג תוקף למעלה משנתיים.

המאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית תכלול גם רכיב של מאסר בפועל ולנאשם מונה סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית, לבקשתו.

ביום 7.6.18, הודה הנאשם, בפני כבוד הש' סעדון והורשע במיוחס לו בכתב האישום ומועד הטיעונים לעונש נדחה לבקשת הסנגור ובהמשך, עתר הסנגור לדחייה נוספת, בפני, על מנת לאפשר לנאשם לחדש את רישיון הנהיגה שלו, עובר למתן גזר הדין.

ביום 17.12.18, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול הדיון.

בתמצית, עתר התובע לעונש של מאסר בפועל, תוך הפעלת עונש מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס גבוה.

הסנגור, מצדו, ביקש כי בית המשפט יתחשב בעובדה כי הנאשם אוזח כיום ברישיון נהיגה זמני וצפוי לקבל רישיון נהיגה קבוע, לאחר שיעבור קורס בנהיגה מונעת, כעולה ממסמך שהציג ולכן עתר להארכת המאסר המותנה, הטלת פסילה בפועל לתקופה קצרה.

דין והכרעה

הנאשם הודה והורשע בעבירה חמורה, שכן, מקום בו עושה אדם דין לעצמו ונוהג כאשר רישיונו פג תוקף תקופה של שנתיים ומעלה, יש בכך כדי לבטא זלזול בוטה בהוראות החוק ובתי המשפט.

אציין, כי מגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה, כי הורשע בעבירות זהות, החל משנת 2011.

ברע"פ 2423/12 כהן נגד מדינת ישראל, נאמר:

אוסף, בבחינת למעלה מן הנדרש, כי אף לגופו של עניין דין הבקשה להידחות. כפי שקבע בית המשפט לתעבורה, המבקש עשה דין לעצמו, תוך זלזול בשלטון החוק וסיכון הנהגים האחרים בכביש, כאשר בחר לנהוג ברכבו, במשך תקופה ארוכה, ללא רישיון נהיגה בתוקף".

ברע"פ 1973/13 חסן נגד מדינת ישראל, נאמר:

"בהתייחס למידת העונש שהוטל על המבקש, סבורני, כי עונש זה אינו מצדיק התערבות, משאין בו כל סטייה חריגה ממדיניות הענישה המקובלת. לעניין רכיב המאסר בפועל, שתי הערכאות הקודמות ראו עין בעין את חומרת העבירה שביצע המבקש, וקבעו, כי בנסיבות העניין, אין מנוס מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, זאת, בעיקר לשם הרתעת המבקש, אשר לחובתו עבר תעבורתי לא מבוטל, ונהיגה חוזרת ונשנית, במשך שנים רבות, ללא רישיון, אשר תוקפו פג בשנת 2001. בנסיבות המקרה שלפניי, אין מדובר, לטעמי, בעונש החורג באופן קיצוני מרף הענישה הראוי בעבירות דומות, ולפיכך לא מצאתי כי יש מקום להתערב בעונש שהוטל על המבקש, במסגרת בקשת רשות ערעור זו".

ברע"פ 84/16 בישר נגד מדינת ישראל, נאמר:

"המבקש נהג ברכבו למרות שרישיונו לא היה בתוקף במשך תקופה ממושכת של כשמונה שנים. נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף במשך תקופה שכזו יש בה חומרה רבה (השוו: רע"פ 6735/06 מורדוב נ' מדינת ישראל (27.08.2006)). זאת ועוד, המבקש צבר לחובתו 49 הרשעות בעבירות תעבורה שונות, כולל כאלו שאינן מוגדרות כ"עבירות טכניות". התנהלותו של המבקש מלמדת איפוא על זלזול בשלטון החוק וסיכון הנהגים האחרים בכביש (עיינו: רע"פ 2423/12 כהן נ' מדינת ישראל (07.05.2012))."

הנאשם הסדיר את ענייניו הכספיים ואת המגבלות המשפטיות, שמנעו ממנו, לדברי בא כוחו, לחדש רישיונו בעבר וכיום, אוחז ברישיון נהיגה זמני, התקף עד 1.4.19 והיה ויעבור קורס נהיגה מונעת, יקבל רישיון נהיגה קבוע.

לאור האמור לעיל ונוכח סעיף 40ג(א), סימן א'1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם, כולל מאסר, בין מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים, על דרך של עבודות שירות או מאסר ממשי, פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ועד 24 חודשים, פסילה מותנית וקנס כספי.

בעפ"ת 54160-09-14 כהן נגד מדינת ישראל, אישר כבוד הש' בן יוסף, מתחם ענישה מחמיר יותר, בהתייחס לנהג רכב ציבורי, שצבר לחובתו 131 הרשעות קודמות משנת 1966.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

לחומרה - לנאשם עבר תעבורתי מכביד, הכולל 72 הרשעות קודמות, משנת 1988, לרבות עבירות חוזרות ונשנות של

נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, החל משנת 2011, כאמור לעיל או בזמן פסילה ואפילו עונש מאסר מותנה, התלוי ועומד כנגדו, לא מנע ממנו לעלות שוב על ההגה ולנהוג.

לקולא - הנאשם הודה ונטל אחריות למיוחס לו וכן, עשה צעד משמעותי לקראת חידוש רישיון נהיגה, באופן קבוע. הנאשם שטח בפני בית המשפט את נסיבותיו האישיות, לרבות היותו מפרנס יחיד במשפחתו.

עברו הפלילי של הנאשם התיישן, אך ניתן לראות, כי לא ריצה עונש מאסר בעבר.

בנסיבות בהן אוחז כיום הנאשם ברישיון נהיגה ולו זמני בשלב זה, הרי שלטעמי, אין מקום למצות עמו את הדין וראוי ליתן לו הזדמנות להוכיח, כי אכן הפנים את חומרת מעשיו ולא יחזור עליהם שוב.

אחר ששקלתי את השיקולים הנוגעים לעניין, על פי האמור בסעיף 40ט ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 2500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב - 5 תשלומים, שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 27.1.19.

הנאשם מוזהר כי אי תשלום במועד ולו של אחד השוברים, יוביל לתוספת ריבית פיגורים וככלל, בית המשפט לא ייעתר לבקשות לביטול ריבית הפיגורים, למעט במקרים חריגים.

2. פסילה בפועל למשך 7 חודשים.

בחופף לפסילה זו, תופעלנה הפסילות כדלקמן:

7323-11-15 בית המשפט לתעבורה בתל אביב, גזר דין מיום 14.4.16, למשך 6 חודשים.

6389-11-15 בית המשפט לתעבורה בתל אביב, גזר דין מיום 12.4.16, למשך 3 חודשים.

סך הכל ירצה הנאשם 7 חודשי פסילה בפועל, במצטבר לכל פסילה אחרת, אם קיימת.

רישיון הנהיגה או מסמך חלופי יופקדו היום.

3. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

4. אני מורה על הארכת עונש המאסר המותנה, בן 4 חודשים, שנגזר על הנאשם בתיק 7323-11-15 בית

עמוד 3

המשפט לתעבורה בתל אביב, גזר דין מיום 14.4.16, בשנתיים נוספות, שמניין יחל מתום תקופת התנאי המקורית.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ט, 25 דצמבר 2018, במעמד הנוכחים.